

Arrest

nr. 226 454 van 23 september 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. LECOMPTE
Brusselsesteenweg 55/A
9090 MELLE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 19 februari 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 januari 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 mei 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 augustus 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. LECOMPTE en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen België binnengekomen op 26 augustus 2015 en heeft zich een eerste maal vluchteling verklaard op 27 augustus 2015.

Op 30 september 2016 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker ging in beroep tegen deze beslissing.

Bij arrest nr. 178 533 van 28 november 2016 bevestigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de weigering van de vluchtelingenstatus en de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus in hoofde van verzoeker.

1.2. Op 6 april 2017 diende verzoeker een eerste volgend verzoek in. Op 23 mei 2017 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de inoverwegingname van verzoekers volgend verzoek.

Bij arrest nr. 190 784 van 22 augustus 2017 werd verzoekers beroep verworpen door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

1.3. Op 27 oktober 2017 diende verzoeker een tweede volgend verzoek in. Op 20 december 2017 verklaarde de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verzoekers volgend verzoek onontvankelijk. Verzoeker ging in beroep tegen deze beslissing.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vernietigde de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij arrest nr. 203 927 van 17 mei 2018.

Op 18 juli 2018 werd verzoekers verzoek ontvankelijk verklaard en op 31 augustus 2018 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen vervolgens een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen evenwel ingetrokken op 6 november 2018.

Na een persoonlijk onderhoud op de zetel van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 4 januari 2019 besloot de commissaris-generaal op 17 januari 2019 tot de weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus in hoofde van verzoeker.

Deze beslissing werd op dezelfde dag aangetekend naar verzoeker verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart een etnische Pashtoen te zijn en de Afghaanse nationaliteit te bezitten. U bent afkomstig uit het dorp Akorkhel in district Dahne Ghorri van de provincie Baghlan. U volgde zes of zeven jaar religieuze les aan de madrassa. Op een dag kwamen taliban bij u thuis. Iemand van hen had u gezien wanneer u, op vraag van uw broer die bij de arbaki actief is, melk ging brengen naar een politiecommandant. De taliban namen u mee. Wanneer jullie aan het kanaal kwamen werden zij beschoten waarna zij u lieten gaan. U bent vervolgens uit Afghanistan vertrokken.

U vertrok in juni 2015 en kwam op 26 augustus 2015 in België aan. U diende op 27 augustus 2015 een verzoek tot internationale bescherming in. Op 30 september 2016 nam het Commissariaat voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof wordt gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. U ging in beroep tegen deze beslissing. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) heeft op 28 november 2016 een arrest gevelde in uw dossier waarin het de beslissing van het CGVS heeft gevolgd. Zonder België te hebben verlaten diende u op 6 april 2017 een eerste volgend verzoek in. Uw eerste volgend verzoek werd evenwel niet ontvankelijk verklaard. Op 27 oktober 2017 dient u een tweede volgend verzoek in. In het kader van uw tweede volgend verzoek blijft u vasthouden aan uw herkomst uit Dahne Ghorri en aan uw voorgehouden problemen in die regio. Op 20 december 2017 verklaarde het CGVS uw tweede volgend verzoek niet-ontvankelijk. U ging in beroep tegen deze beslissing. De RvV vernietigde de beslissing van het CGVS in haar arrest van 17 mei 2018. Vervolgens diende het CGVS uw tweede volgend verzoek opnieuw te onderzoeken. Uw verzoek werd ontvankelijk verklaard op 18 juli 2018. Het CGVS nam een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus op 31 augustus 2018. Het CGVS trok deze beslissing op eigen initiatief opnieuw in op 6 november 2018. U werd vervolgens uitgenodigd voor een persoonlijk onderhoud in het kader van uw tweede volgend verzoek op de zetel van het CGVS op 4 januari 2019. Ter staving van uw tweede volgend verzoek legt u drie foto's, een kopie van de verblijfskaart van uw dorpsgenoot A. S. Ah. en een begeleidende brief van uw advocaat voor.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen. Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats **uw verantwoordelijkheid en plicht** om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM erop dat een **verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen**. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure **uw volle medewerking** te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en **relevante elementen** aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en **plaats(en) van eerder verblijf**, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities CGVS p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en

uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw herkomst kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de regio van herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde herkomst uit het district Dahne Ghori in de provincie Baghlan.

U haalt in het kader van uw derde verzoek aan dat uw problemen die u in uw eerste verzoek aanhaalde nog steeds actueel zijn (verklaring meervoudige asielaanvraag, punten 15 en 18). Er dient evenwel te worden opgemerkt dat uw eerste verzoek door het CGVS geweigerd werd omdat er geen geloof gehecht werd aan uw voorgehouden verblijf in Afghanistan. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bevestigd in haar arrest van 28 november 2016. U ging niet in beroep tegen deze beslissing. Zonder België te hebben verlaten diende u op 6 april 2017 een eerste volgend verzoek in. Uw volgend verzoek werd evenwel onontvankelijk verklaard omdat u geen nieuwe elementen aanbracht die de kans aanzienlijk groter maakten dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking kwam. U tekende beroep aan bij de RvV, maar dit beroep werd verworpen.

In het kader van uw derde verzoek legt u drie foto's neer van u en een dorpsgenoot, A. S. Ah.. Van deze dorpsgenoot legt u ook zijn Belgische verblijfskaart voor. U vindt dat deze foto's uw verblijf in het district Dahne Ghori bewijzen. Gezien uw dorpsgenoot wel een subsidiair beschermingsstatuut verkregen heeft in België, menen u en uw advocaat dat er gezien de foto's geen twijfel kan bestaan over uw recente herkomst uit het district Dahne Ghori van de provincie Baghlan, en u dus ook een subsidiair beschermingsstatuut verdient (CGVS, p. 5 en brief advocaat). Het CGVS deelt deze mening echter niet.

U haalt aan dat u uw dorpsgenoot A. S. Ah. toevallig bent tegengekomen tijdens het winkelen in Brussel. Hij vroeg u of uw verblijfsdocumenten in orde waren waarop u hem zei dat u een negatieve beslissing gekregen had omdat niet gelooft wordt dat u afkomstig bent van de provincie Baghlan. Hierop zei uw dorpsgenoot dat hij nog een aantal foto's had van jullie samen. J. K. M., een vriend van A. S. Ah. en tevens een studiegenoot waarmee u gestudeerd heeft in de moskee, heeft de drie foto's naar A. S. opgestuurd (CGVS, p. 3).

Twee van de drie foto's zouden genomen zijn in het gasthuis van de familie van A. S.. Op de eerste foto zijn, van links naar rechts, S. Ag. Sh., J., A. S. en u te zien (CGVS, p. 3). Op de tweede foto staan enkel u en uw vriend A. S. afgebeeld. Gevraagd bij welke gelegenheid deze twee foto's genomen zijn, stelt u dat jullie gewoon samen zaten en dat een andere vriend de foto's nam. De foto's dateren van ongeveer anderhalf jaar voor uw vertrek uit de regio (CGVS, p. 4). De derde foto zou genomen zijn bij het kanaal Joy Naw. Op deze foto staan opnieuw u en A. S. afgebeeld. De foto dateert van drie jaar voor uw vertrek uit de regio. Het betrof geen speciale gebeurtenis of gelegenheid, enkel een foto onder vrienden (CGVS, p. 4).

Erop gewezen dat deze foto's genomen werden op doordeweekse dagen en gevraagd of u nog meer foto's heeft van uw beweerde jarenlange verblijf in Dahne Ghori, zegt u dat u de andere foto's wel had voorgelegd als u die had gehad. U voegt toe dat u geen ander bewijs heeft (CGVS, p. 5). Wanneer u ter samenvatting wordt meegedeeld dat u dus beweert uw hele leven in het dorp Akorkhel te hebben gewoond maar enkel over drie foto's beschikt, zegt u dat de drie foto's toevallig genomen werden. U verklaart dat u het druk had met andere zaken zoals de moskee. Bovendien hadden jullie de toestellen niet om foto's te maken. U leefde in een dorp op het platteland, daar is de situatie anders dan in het westen. Vervolgens wordt u gevraagd wie de foto's genomen heeft. Dat blijkt een jongen te zijn die even oud is als u en naar dezelfde moskee ging om er religieuze studies te volgen. Hij heet M. K.. Gevraagd hoe hij deze foto's genomen heeft, antwoordt u simpelweg dat hij dit gewoon met zijn gsm deed (CGVS, p. 5). Dat u aanvankelijk verklaart dat de toestellen om foto's te maken niet voorhanden waren en vervolgens aangeeft dat een leeftijdsgenoot foto's kon nemen met zijn gsm, raakt kant noch wal. Het is

dan ook niet aannemelijk dat u slechts over drie willekeurige foto's zou beschikken van de hele periode waarin u beweert in Akorkhel te hebben gewoond.

Voorts zijn de foto's van een bedenkelijke kwaliteit en is het moeilijk uit te maken of u werkelijk de persoon bent die is afgebeeld op deze foto's. Hierop reageert u dat de foto's wel duidelijk zijn en dat men direct kan zien dat u op de foto's bent afgebeeld (CGVS, p. 4).

Vervolgens wordt u ook geconfronteerd met het feit dat het vanuit de foto's niet duidelijk is waar deze genomen zijn. Zo valt uit de drie foto's die u voorlegt onmogelijk af te leiden in welke context of op welke plaats deze genomen werden. Eén van de drie foto's is genomen bij een beek of kleine rivier, maar een dergelijke locatie is ook buiten uw beweerde regio van herkomst te vinden. De twee andere foto's zijn genomen in een kamer. Uit deze foto's valt eveneens niet af te leiden of zij in het district Dahne Ghori van de provincie Baghlan genomen werden, dan wel elders in Afghanistan of een ander land. U reageert door te herhalen dat de foto's op doordeweekse momenten werden genomen. Had u geweten dat u foto's nodig had om u herkomst te bewijzen, dan had u veel meer foto's genomen (CGVS, p. 4).

Tenslotte dient te worden opgemerkt dat drie foto's waarop u zou zijn afgebeeld met iemand die afkomstig is uit het district Dahne Ghori van de provincie Baghlan, geenszins aantonen dat u zelf recent afkomstig bent uit deze regio.

Concluderend kan gesteld worden dat deze drie foto's niet in staat zijn uw eerder ongeloofwaardig bevonden herkomst uit het district Dahne Ghori te herstellen. Hiermee geconfronteerd, zegt u dat u aanwezig bent om alle vragen uit uw regio te beantwoorden. Het CGVS is evenwel van mening dat u die kans gehad heeft in het kader van uw eerste verzoek.

De begeleidende brief van uw advocaat M. L. is evenmin in staat deze vaststelling te wijzigen. De brief verwijst slechts naar de documenten die u in het kader van uw derde verzoek voorlegt en tot doel hebben uw eerder ongeloofwaardig bevonden herkomst uit het dorp Akorkhel te bewijzen.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Dahne Ghori gelegen in de provincie Baghlan. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er, zoals reeds werd gemotiveerd in het kader van uw eerste verzoek, evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Dahne Ghori heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt omwille van de algemene veiligheidssituatie in het land van herkomst. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen.

Het aantonen van uw plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België is daarenboven ook in een ander opzicht cruciaal voor de beoordeling van uw nood aan internationale bescherming. Bij een jarenlang verblijf in het buitenland valt immers niet uit te sluiten dat u reeds in een derde land reële

bescherming geniet in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1° Vw., of dat dit land als een veilig derde land in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2° Vw. kan beschouwd worden, waardoor de noodzaak aan en het recht op een subsidiaire beschermingsstatus in België komen te vervallen.

Rekening houdend met het gegeven dat het geweldsniveau en de impact van het conflict in Afghanistan regionaal significant verschillend is (zie EASO Country of Origin Information Report – Afghanistan Security Situation – Update – mei 2018), en het gegeven dat vele Afghanen binnen Afghanistan om diverse redenen migreren naar andere regio's, kan u, met betrekking tot de vraag of u bij terugkeer een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar uw Afghaanse nationaliteit, doch moet u enig verband met uw persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). U bent er met andere woorden toe gehouden om zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon te leveren door duidelijkheid te scheppen over uw beweerde plaatsen van eerder verblijf binnen en buiten Afghanistan.

U werd daarom tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 04/01/2018 uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asiolverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Wanneer u op het einde van uw persoonlijk onderhoud op 4 januari 2018 geconfronteerd wordt met het feit dat uw eerste verzoek geweigerd door het CGVS werd omdat er geen geloof werd gehecht aan uw voorgehouden herkomst uit Dahne Ghorri en dat deze beslissing van het CGVS gevolgd werd door de Raad, en erop gewezen wordt dat de documenten die u in het kader van uw derde aanvraag voorlegt onvoldoende bewijs leveren om deze bevindingen te wijzigen, blijft u volhouden aan uw herkomst uit Dahne Ghorri (CGVS, p. 5).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust.

Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielaanvraag raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat het niet aan het CGVS toekomt om te speculeren over uw verblijfplaatsen binnen en buiten Afghanistan, noch over het element of u afkomstig bent van een regio waar geen risico aanwezig is (RvV 9 juni 2017, nr. 188 193). De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen moet evenmin bewijzen dat uw verklaringen over uw persoonlijke omstandigheden onwaar zouden zijn, en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Het is daarentegen uw taak om uw verzoek om internationale bescherming te staven en dit geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Het komt bijgevolg aan u toe om de verschillende elementen van uw aanvraag toe te lichten en alle elementen die de met het onderzoek van het verzoek belaste instantie relevant acht voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, aan te reiken. Uit wat voorafgaat blijkt dat u hierin manifest faalt.

Het CGVS erkent dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In wat zich aandient als een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van het recht van verdediging “door een gebrek, onduidelijkheid en dubbelzinnigheid in de motivering van de beslissing”, van de artikelen 57/6/2 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) en van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

In wat zich aandient als een tweede middel beroept verzoeker zich op de schending van het recht van verdediging “door een gebrek, onduidelijkheid en dubbelzinnigheid in de motivering van de beslissing”.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus

2.2.2.1. In het kader van het eerste verzoek om internationale bescherming van verzoeker werd door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij beslissing van 30 september 2016 besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit omdat verzoeker geen zicht bood op zijn herkomst, nu geen geloof kon worden gehecht aan zijn herkomst uit het district Dahne Ghori in de provincie Baghlan. Deze beslissing werd bij arrest nr. 178 533 van 28 november 2016 bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het eerste volgend verzoek om internationale bescherming werd door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 23 mei 2017 niet-ontvankelijk verklaard. Bij arrest nr. 190 784 van 22 augustus 2017 werd verzoekers beroep verworpen door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het tweede volgende verzoek om internationale bescherming werd door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 20 december 2017 eveneens niet-ontvankelijk verklaard. Verzoeker bleef daarbij vasthouden aan zijn initiële vluchtrelaas en bleef volharden in het feit dat hij afkomstig was uit het dorp Akorkhel, district Dahne Ghori in de provincie Baghlan. Hij bracht hiertoe nog

drie foto's, een Belgische verblijfskaart van een dorpsgenoot en een begeleidende brief van zijn advocaat bij. De commissaris-generaal was echter van oordeel dat verzoeker met de aanvullende verklaringen en documenten geen elementen aanbracht die de kans aanzienlijk groter maakten dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kwam. Verzoeker ging in beroep tegen deze beslissing. Op 17 mei 2018 vernietigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen omdat in de beslissing van 20 december 2017, onterecht en met miskenning van het gezag van gewijsde, werd geoordeeld dat verzoeker zijn Afghaanse nationaliteit niet zou hebben aangetoond. Verzoekers Afghaanse nationaliteit stond evenwel niet ter discussie, doch wel zijn afkomst uit het district Dahne Ghori in de provincie Baghlan.

Op 18 juli 2018 werd verzoekers verzoek ontvankelijk verklaard en op 31 augustus 2018 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen vervolgens een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen evenwel ingetrokken op 6 november 2018.

De Raad is niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van volgende verzoeken om internationale beslissingen, de beslissingen met betrekking tot vorige verzoeken om internationale bescherming nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad heeft immers niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een later (volgend) verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerder verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd.

2.2.2.2. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoeker in zijn huidig (derde) verzoek om internationale bescherming blijft vasthouden aan zijn verklaringen met betrekking tot zijn herkomst uit het district Dahne Ghori in de provincie Baghlan en het feit dat zijn problemen met de taliban nog steeds actueel zijn, zoals hij deze heeft afgelegd in het kader van zijn eerste en tweede verzoek om internationale bescherming. Verzoeker legt in het kader van zijn huidig volgend verzoek tevens nog voor: drie foto's, een Belgische verblijfskaart van een 'dorpsgenoot' en een begeleidende brief van zijn advocaat.

2.2.2.3. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) in het kader van verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming werd besloten tot de ongeloofwaardigheid van zijn beweringen inzake zijn verblijf in Afghanistan, dewelke door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd bevestigd en (ii) de thans door verzoeker voorgelegde foto's, de verblijfskaart van een 'dorpsgenoot' en de begeleidende brief van zijn advocaat geenszins kunnen aantonen dat hij zelf (recent) afkomstig is uit het district Dahne Ghori in de provincie Baghlan, zoals wordt toegelicht.

2.2.2.4. De verplichting om de rechten van verdediging na te leven in administratieve procedures gelden, behoudens andersluidend voorschrift, enkel in tuchtzaken. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen is geen rechtsprekend orgaan en geen enkele wettelijke bepaling verplicht de commissaris-generaal de kandidaat-vluchteling attent te maken op of te confronteren met de voor hem nadelige elementen, noch is er enige wettelijke bepaling die voorziet dat, indien een negatieve beslissing zal worden genomen de bestuurde uitgenodigd moet worden om hierover zijn opmerkingen te formuleren. Dit onderdeel van de middelen kan derhalve niet op ontvankelijke wijze worden aangevoerd.

2.2.2.5. De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen,

voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt. Het eerste middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. De middelen zullen dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2.6. Na lezing van het administratief dossier stelt de Raad vast dat verzoeker in het kader van zijn huidig (derde) verzoek om internationale bescherming geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

De Raad stelt vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift niet de minste concrete poging onderneemt om de pertinente motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft. Hij komt immers in wezen niet verder dan het louter volhouden in zijn vluchtrelaas, het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wat evenwel bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij er aldus niet in slaagt hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

Zo dient vooreerst vastgesteld dat verzoeker thans nog steeds blijft voorhouden dat hij afkomstig is uit het dorp Akorkhel, district Dahne Ghori in de provincie Baghlan, terwijl 's Raad arresten nr. 178 533 van 28 november 2016 en nr. 190 784 van 22 augustus 2017 reeds tot de ongeloofwaardigheid van verzoekers verklaringen omtrent zijn herkomst uit het district Dahne Ghori, provincie Baghlan besloten. Verzoeker ging niet in cassatieberoep tegen deze beslissingen. Zoals hoger reeds werd aangehaald, moet dit element bijgevolg als vaststaand worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen.

Verzoeker brengt echter geen dergelijke bewijselementen voor, nu de door hem in het kader van zijn derde (oftewel: tweede volgend) verzoek om internationale bescherming voorgelegde documenten niet van die aard zijn dat ze alsnog aannemelijk kunnen maken dat hij afkomstig is uit het district Dahne Ghori, provincie Baghlan in Afghanistan.

Vooreerst dient erop gewezen dat de drie foto's van 'verzoeker en een dorpsgenoot, A. S. Ah.', daargelaten de vaststelling dat verzoeker op twee van de drie foto's wel erg onherkenbaar op de achtergrond staat afgebeeld, alleen al door hun mogelijke inscenering van plaats, tijd, ruimte en omstandigheden geen enkele garantie bieden wat betreft de authenticiteit van wat wordt afgebeeld. Deze foto's bevatten derhalve geen enkele objectieve aanwijzing voor de aanwezigheid van verzoeker in zijn voorgehouden dorp van herkomst Akorkhel, in het district Dahne Ghori in de provincie Baghlan. Dat verzoeker geen objectieve vragen gesteld zouden zijn over wie precies op de foto's stond, kan allerminst gevolgd worden nu uit de notities van het persoonlijk onderhoud *d.d.* 4 januari 2019 (administratief dossier, stuk 4) blijkt dat verzoeker bevraagd werd over wie er precies op de foto's stond, waar verzoeker te zien was op de foto's, bij welke gelegenheid de foto's genomen werden en wanneer zij precies werden genomen (p. 3-4).

Bovendien zijn verzoekers verklaringen aangaande de reden waarom hij slechts over drie foto's zou beschikken allerminst aannemelijk. Dienaangaande staat in de bestreden beslissing nog te lezen als volgt: "*Erop gewezen dat deze foto's genomen werden op doordeweekse dagen en gevraagd of u nog*

meer foto's heeft van uw beweerde jarenlange verblijf in Dahne Ghori, zegt u dat u de andere foto's wel had voorgelegd als u die had gehad. U voegt toe dat u geen ander bewijs heeft (CGVS, p. 5). Wanneer u ter samenvatting wordt meegegeed dat u dus beweert uw hele leven in het dorp Akorkhel te hebben gewoond maar enkel over drie foto's beschikt, zegt u dat de drie foto's toevallig genomen werden. U verklaart dat u het druk had met andere zaken zoals de moskee. Bovendien hadden jullie de toestellen niet om foto's te maken. U leefde in een dorp op het platteland, daar is de situatie anders dan in het westen. Vervolgens wordt u gevraagd wie de foto's genomen heeft. Dat blijkt een jongen te zijn die even oud is als u en naar dezelfde moskee ging om er religieuze studies te volgen. Hij heet M. K.. Gevraagd hoe hij deze foto's genomen heeft, antwoord u simpelweg dat hij dit gewoon met zijn gsm deed (CGVS, p. 5). Dat u aanvankelijk verklaart dat de toestellen om foto's te maken niet voorhanden waren en vervolgens aangeeft dat een leeftijdsgenoot foto's kon nemen met zijn gsm, raakt kant noch wal. Het is dan ook niet aannemelijk dat u slechts over drie willekeurige foto's zou beschikken van de hele periode waarin u beweert in Akorkhel te hebben gewoond." Met het louter herhalen van het feit dat verzoeker geen fototoestel had en M. K. wel met zijn GSM een foto kon nemen op een bepaald ogenblik, slaagt verzoeker er allerminst in de vastgestelde inconsistentie in zijn verklaringen te herstellen. Te meer nu verzoeker zelf aangeeft dat hij even oud is als M. K., samen met hem naar dezelfde moskee ging en er studeerde en samen met hem is opgegroeid (notities van het persoonlijk onderhoud d.d. 4 januari 2019, administratief dossier, stuk 4), zodat het allerminst aannemelijk is dat verzoeker slechts drie foto's kan voorleggen om zijn beweerde jarenlange verblijf in Dahne Ghori te staven.

Verzoeker hekelt nog dat de commissaris-generaal onterecht voorhoudt dat de foto's drie jaar oud zijn (op het ogenblik van zijn vertrek uit Afghanistan), nu twee foto's slechts 1,5 jaar oud waren. De Raad stelt vast dat verzoeker hierbij uitgaat van een foutieve lezing van de bestreden beslissing waaruit blijkt dat de commissaris-generaal wel degelijk opmerkt dat verzoeker verklaart dat de eerste twee foto's van anderhalf jaar voor zijn vertrek dateren en de derde foto van drie jaar voor zijn vertrek (bestreden beslissing, p. 3). Hoe dan ook dient erop gewezen dat hoger reeds is komen vast te staan dat de foto's in het algemeen in scène kunnen worden gezet en bijgevolg manipuleerbaar zijn in plaats, tijd en ruimte.

Waar verzoeker nog aanvoert dat de "identiteitskaarten" met alle gegevens van de dorpsgenoten een bevestiging zijn dat ze afkomstig zijn van verzoekers regio van herkomst, dient erop gewezen dat verzoeker enkel een verblijfskaart van A. S. Ah. voorlegt en gelet op het voorgaande en de pertinente vaststellingen en overwegingen van de bestreden beslissing moet worden vastgesteld dat het enkele feit dat A. S. Ah. een verblijfskaart verkreeg in België en verzoeker op eenvoudig te manipuleren foto's met deze persoon staat afgebeeld, niet kan volstaan om in hoofde van verzoeker zijn voorgehouden regio van herkomst te kunnen vaststellen. Zo verzoeker voorts vraagt om "de dossier van deze jongens" te voegen aan zijn administratief dossier, is het de Raad niet duidelijk hoe dit een ander licht zou kunnen werpen op verzoekers verzoek om internationale bescherming nu het aan verzoeker toekomt om middels zijn eigen verklaringen en waar mogelijk door het voorleggen van stukken zijn herkomst aannemelijk te maken, *quod non*. Ook zijn betoog dat de commissaris-generaal had moeten onderzoeken of verzoeker deze jongens kende, kan niet worden gevolgd. Geen enkele bepaling of beginsel verplicht de met het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming belaste instanties immers de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling zelf op te vullen.

Wat betreft de begeleidende brief van verzoekers advocaat wordt in de bestreden beslissing op goede gronden overwogen als volgt: "(...) De brief verwijst slechts naar de documenten die u in het kader van uw derde verzoek voorlegt en tot doel hebben uw eerder ongeloofwaardig bevonden herkomst uit het dorp Akorkhel te bewijzen." Verzoeker voert geen enkel concreet motief tegen deze vaststelling, zodat zij onverminderd overeind blijft en door de Raad tot de zijne wordt gemaakt.

In zoverre verzoeker betoogt dat hij niet in de mogelijkheid werd gesteld om alle aspecten van zijn aanvraag voor te leggen, dient erop gewezen dat verzoeker tijdens de persoonlijke onderhouden de kans kreeg om zijn vluchtmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. Daarnaast heeft verzoeker door het indienen van twee volgende verzoeken om internationale bescherming de kans gekregen om elementen bij te brengen die zijn geloofwaardigheid kunnen herstellen of die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt, doch dient erop gewezen dat verzoeker zijn herkomst nog steeds niet aantoot. De argumentatie in het verzoekschrift dat de commissaris-generaal niet is nagegaan of de door hem voorgelegde bewijsstukken zouden leiden tot een ander besluit, dat deze informatie eerdere 'hiaten' kan dichten en de 'hiaten' door de 'protection officer' en zijn werkwijze

werden veroorzaakt hetgeen deels erkend werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, kan allerminst gevolgd worden. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vernietigde bij arrest nr. 203 927 van 27 mei 2018 de beslissing van de commissaris-generaal omwille van het feit dat uit de met gezag van gewijsde beklede arresten nrs. 178 533 en 190 784 blijkt dat verzoekers Afghaanse nationaliteit niet wordt betwist en de commissaris-generaal bijgevolg onzorgvuldig te werk was gegaan door in het kader van verzoekers tweede volgend verzoek om internationale bescherming te oordelen dat zijn Afghaanse nationaliteit niet vaststond, doch geenszins dat er 'hiaten' waren veroorzaakt door de 'protection officer'. Gelet op dit vernietigingsarrest van 27 mei 2018 kan verzoeker dan ook bezwaarlijk voorhouden dat de commissaris-generaal gebonden zou zijn door de bindende kracht van de toen vernietigde beslissing. Bovendien blijkt uit het administratief dossier dat, in tegenstelling tot wat verzoeker in zijn verzoekschrift lijkt te betogen, een bijkomend persoonlijk onderhoud op 4 januari 2019 werd georganiseerd in het kader van de nieuwe stukken die verzoeker in de loop van zijn tweede volgend verzoek om internationale bescherming had voorgelegd (notities van het persoonlijk onderhoud d.d. 4 januari 2019, administratief dossier, stuk 4) en er een gedegen onderzoek van de door verzoeker voorgelegde bijkomende stukken en verklaringen gebeurde.

De uiteenzetting in het verzoekschrift dat de vluchtmotieven van verzoeker niet ten gronde werden beoordeeld en de nieuwe bewijsstukken er duidelijk op wijzen dat er zich problemen hebben voorgedaan dewelke ernstige gevolgen hebben, is niet relevant, gezien uit bovenstaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij afkomstig is uit het district Dahne Ghorī in de provincie Baghlan in Afghanistan. Hierdoor kan evenmin geloof gehecht worden aan de problemen die er zich zouden hebben voorgedaan.

Aangezien geen van de motieven van de bestreden beslissing aldus wordt weerlegd, blijft de uitgebreide motivering onverminderd overeind en wordt deze door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

2.2.2.7. Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers vluchtrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.2.8. Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het vluchtrelaas van verzoeker, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet stelt de Raad vast dat in de bestreden beslissing wordt gesteld dat vele Afghanen, eventueel na een verblijf in het buitenland, binnen Afghanistan zijn verhuisd. Zoals hoger werd vastgesteld maakt verzoeker echter niet aannemelijk dat hij afkomstig is uit het district Dahne Ghorī in de provincie Baghlan, noch uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend of waar afhankelijk van het individuele geval toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg is het mogelijk dat verzoeker in Afghanistan in een veilig gebied verbleef of zou kunnen verblijven. Met toepassing van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet is er immers geen behoefte aan bescherming indien de verzoeker in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees heeft voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade loopt, of indien hij er toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet en indien hij op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan

verschaffen tot dat deel van het land, en redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt. Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit het tegendeel zou blijken.

2.2.4. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

De middelen zijn ongegrond. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig september tweeduizend negentien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER